

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 9. jūnijā*

Lieta C-401/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 24. septembrī iesniedza

Evropaiki Dynamiki — Proigmaena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv N. Korojanakis [*N. Korogiannakis*],
dikigoros,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece, kas piedalās tiesvedībā —

Eiropas Centrālā banka (ECB), ko pārstāv F. von Lindeiners [*F. von Lindeiner*] un G. Grubers [*G. Gruber*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents) un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 27. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā *Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (turpmāk tekstā — “*Evropaīki Dynamiki*”) lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2009. gada 2. jūlija rīkojumu lietā T-279/06 *Evropaīki Dynamiki/ECB* (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais rīkojums”), ar ko tā ir noraidījusi *Evropaīki Dynamiki* prasību atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) lēmumus neizvēlēties tās piedāvājumu, kas iesniegts saistībā ar sarunu procedūru attiecībā uz informācijas tehnoloģiju konsultāciju un izstrādes pakalpojumiem, un iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt izvēlētajiem pretendentiem.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 2005. gada 19. jūlijā ECB *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* pielikumā (OV S 137) publicēja paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu par sarunu procedūru attiecībā uz informācijas tehnoloģiju konsultāciju un izstrādes pakalpojumiem, iepriekš atlasot atbilstošos kandidātus. Šis sarunu procedūras mērķis bija atlasīt divus uzņēmējus, kas sniegtu pakalpojumus ECB, izpildot pamatlīgumus.
- 3 2005. gada 29. augustā *Evropaïki Dynamiki* pieteica kandidatūru konsorcijs *E2Bank* vārdā, kura otrs dalībnieks bija *Engineering Ingegneria Informatica SpA*. ECB iepirkuma komiteja no 23 pieteiktajām kandidatūrām atlasīja 7 kandidātus, tostarp šo konsorciju.
- 4 2005. gada 22. decembrī ECB izvēlētajiem kandidātiem darīja zināmas iepirkuma procedūras specifikācijas un aicināja tos iesniegt savus piedāvājumus. Šajās iepirkuma procedūras specifikācijās bija iekļauts uzaicinājums iesniegt piedāvājumus un pieci pielikumi, tostarp pamatlīguma projekts.
- 5 Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumus 3. pielikuma 2.4. punktā pretendentiem bija paredzēts pienākums iegūt atļauju saskaņā ar Vācijas likumu par nodrošināšanu ar darbaspēku (*Arbeitnehmerüberlassungsgesetz*, turpmāk tekstā — “*AÜG*”) un bija norādīts, ka pretendentiem ir jānorāda, ka tie apņemas nodrošināt, ka līguma parakstīšanas brīdī tie jau būs ieguvuši atļauju nodrošināt darbaspēku (*Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung*, turpmāk tekstā — “vajadzīgā atļauja”).
- 6 ECB noteiktajā termiņā saņēma piecus piedāvājumus, tostarp konsorcijs *E2Bank* piedāvājumu. Šajā piedāvājumā, kas tika atzīts par pilnīgu, bija iekļauta stingra divu

konsorcijs *E2Bank* locekļu apņemšanās iegūt vajadzīgo atļauju pirms līguma parakstīšanas. Lai pierādītu šo apņemšanos, tika iesniegtas divu atļaujas pieteikumu, kas 2006. gada 3. un 6. februārī iesniegti Vācijas kompetentajās iestādēs, kopijas.

- 7 Pēc piedāvājumu novērtēšanas ECB iepirkumu komiteja nolēma trim visaugstāk novērtētajiem pretendentiem nosūtīt uzaicinājumu uz sarunām. Konsorcijs *E2Bank* tika ierindots ceturtajā vietā.
- 8 Pēc sarunām, kas notika 2006. gada aprīlī, minētā iepirkumu komiteja nolēma turpināt sarunas tikai ar diviem pretendentiem, jo trešais pretendents, kas reģistrēts Indijā, nespēja novērst ECB raizes saistībā ar vajadzīgās atļaujas iegūšanu. Turpmākās sarunas ar diviem atlikušajiem pretendentiem tika pabeigtas 2006. gada jūnijā.
- 9 Ar 2006. gada 11. jūlija vēstuli *Evropaiki Dynamiki* pauda šaubas par attiecīgās līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras likumību, īpaši norādot, ka pienākums iegūt vajadzīgo atļauju ir diskriminācija attiecība pret pretendentiem, kas ir reģistrēti ārpus Vācijas.
- 10 Pēc tam, kad *Evropaiki Dynamiki* ar 2006. gada 31. jūlija vēstuli bija informēta par lēmumu tiesības noslēgt divus pamatlīgumus piešķirt diviem izvēlētajiem pretendentiem, tā 2006. gada 1. augusta vēstulē lūdza sniegt plašāku informāciju par piedāvājumu novērtēšanu, lūdza ECB pārskatīt savu lēmumu un darīja zināmu savu nodomu vērsties Vispārējā tiesā gadījumā, ja tās prasība tiks noraidīta. ECB iepirkumu komiteja uzskatīja, ka šī vēstule bija formāla prasība, un nodeva to ECB pārsūdzības struktūrai, kas ar 2006. gada 18. augusta vēstuli informēja *Evropaiki Dynamiki* par šīs prasības noraidīšanu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rīkojums

- 11 2006. gada 9. oktobrī *Evropaïki Dynamiki* cēla prasību Vispārējā tiesā, lūdzot atcelt ECB lēmumus neizvēlēties tās piedāvājumu un iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt izvēlētajiem pretendentiem. Savas prasības pamatojumam *Evropaïki Dynamiki* norādīja astoņus pamatus.
- 12 Noraidījusi ECB celto iebildi par nepieņemamību, kas pamatota ar iespējamu apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses celt prasību neesamību, Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārbaudīja prasības astoto pamatu, kas attiecas uz prasības, saskaņā ar kuru pretendentiem bija jābūt ieguvušiem vajadzīgo atļauju, prettiesiskumu.
- 13 Šī pamata pirmajā daļā *Evropaïki Dynamiki* pārmeta ECB, ka tā šo prasību ir ieviesusi patvaļīgi un labvēlīgāku situāciju radījusi Vācijā reģistrētiem pakalpojumu sniedzējiem.
- 14 Sava astotā pamata otrajā daļā *Evropaïki Dynamiki* apgalvoja, ka saskaņā ar AŪG vajadzīgā atļauja ārvalstu uzņēmumiem tiek piešķirta tikai tad, ja valstī, kurā tie ir reģistrēti, tiem ir atļauja, kas attiecas uz darbaspēka nodrošināšanu. Saskaņā ar Grieķijas tiesisko regulējumu šādu atļauju var piešķirt tikai uzņēmumiem, kas veic tikai ar šāda darbaspēka nodrošināšanu saistītu darbību. Tādējādi tas nevarot iegūt šādu atļauju Grieķijā un līdz ar to nevarot iegūt vajadzīgo atļauju.
- 15 Šī pamata trešajā daļā *Evropaïki Dynamiki* norādīja, ka prasība, saskaņā ar kuru pretendentiem ir jābūt ieguvušiem vajadzīgo atļauju, ir pretrunā Savienības tiesiskajam regulējumam, kas attiecas uz publiskajiem iepirkumiem, un tādējādi ir EKL 49. pantā paredzētās pakalpojumu sniegšanas brīvības pārkāpums.

- 16 Minētā pamata ceturtajā daļā *Evropaiki Dynamiki* apgalvoja, ka minētā prasība ir diskriminējoša un veido pārskatāmības principa pārkāpumu.
- 17 Pārsūdzētajā rīkojumā Vispārējā tiesa vispirms ir norādījusi, ka ECB tāpat kā Savienības iestādēm ir būtiska rīcības brīvība attiecībā uz elementiem, kas ir jāņem vērā, lai pieņemtu lēmumu par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, un ka Vispārējās tiesas īstenotā kontrole nedrīkst būt nekas vairāk kā tikai pārbaude, vai nav smagu un acimredzamu kļūdu.
- 18 Attiecībā uz prasības astotā pamata pirmo daļu Vispārējā tiesa vispirms ir konstatējusi, ka *Evropaiki Dynamiki* neapstrīdēja ne fakta, ka pamatlīgumu reglamentēja Vācijas tiesības, likumību, ne arī to, ka ikviens strīds, kas radies saistībā ar līgumattiecībām starp ECB un līgumslēdzēju, ir ekskluzīvā *Amtsgericht/Landgericht Frankfurt am Main* (Frankfurtes pie Mainas pirmās instances tiesa/apgabaltiesa) kompetencē. Pēc tam Vispārējā tiesa atgādināja, ka pakalpojumu sniegšana, izpildot pamatlīgumu, radīja vajadzību ECB rīcībā profesionālos nolūkos nodot darbiniekus, tāpēc ECB līgumslēdzējam bija jābūt ieguvušam vajadzīgo atļauju. Tā arī atgādināja, ka saskaņā ar *Bundesarbeitsgericht* (Federālā Darba strīdu tiesa) judikatūru *AÜG* noteikto prasību piemērošanas jomā ietilpst ne tikai pagaidu aģentūras, bet tās ir piemērojamas arī sabiedrībām, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē un kas savu personālu norīko darbam citās sabiedrībās. Visbeidzot attiecībā uz apgalvojumu, ka, 2006. gada maijā noslēdzot līgumu, kas attiecas uz eksperta nodošanu ECB rīcībā, nebija vajadzīga nekāda atļauja, Vispārējā tiesa atzina, ka iespējams ECB agrāk izdarīts *AÜG* pārkāpums neatbrīvoja to no pienākuma pareizi piemērot šo likumu šajā sarunu procedūrā.
- 19 Tādējādi Vispārējā tiesa secināja, ka ECB nebija pieļāvusi nekādu kļūdu *AÜG* interpretācijā vai piemērošanā, uzskatot, ka attiecīgā pakalpojumu sniegšana bija pakļauta pienākumam būt ieguvušam vajadzīgo atļauju un ka ECB, izvirzot šo prasību, nebija rīkojusies ne patvaļīgi, ne arī Vācijā dibinātiem pretendentiem radījusi labvēlīgāku

situāciju. Līdz ar to tā atzina, ka astotā pamata pirmā daļa bija acīmredzami juridiski nepamatota.

- 20 Attiecībā uz astotā pamata otro daļu Vispārējā tiesa norādīja, ka, izskatot prasību atcelt tiesību aktu, kas iesniegta atbilstoši EKL 230. pantam, tās kompetencē nav izskatīt jautājumu par to, vai divu valstu tiesību mijiedarbība faktiski rada šķērslī pakalpojumu sniegšanas brīvībai, kas ir aizliegts ar EKL 49. pantu. Vispārējā tiesa atgādināja, ka, lai apstrīdētu lēmuma, ar ko ir atteikta vajadzīgās atļaujas piešķiršana, saderību ar Kopienas tiesībām, *Evropaïki Dynamiki* esot varējusi vērsties valsts tiesā ar prasību atcelt attiecīgo valsts iestāžu lēmumus. Līdz ar to tā atzina, ka astotā pamata otrā daļa bija acīmredzami nepieņemama.
- 21 Attiecībā uz minētā pamata trešo daļu, vispirms atgādinājusi, ka *Evropaïki Dynamiki* nebija atsaukusies ne uz vienu tiesību normu, kas būtu ļāvusi ECB šajā gadījumā atkāpties no Vācijas tiesību teritoriālās iedarbības, un ka iestādēm ir pienākums nodrošināt, lai nosacījumi, kas ir paredzēti ar publisko iepirkumu saistītos dokumentos, nemudina potenciālos pretendētus pārkāpt valsts tiesību aktus, kas ir piemērojami to darbībai, Vispārējā tiesa konstatēja, ka ECB nevar pārņemt, ka tā ir piemērojusi Vācijas tiesību normas.
- 22 Pēc tam Vispārējā tiesa uzsvēra, ka, tā kā *Evropaïki Dynamiki* norāda, ka ECB nevarēja pieprasīt vajadzīgo atļauju, šis uzņēmums patiesībā apstrīd *AÛG* saderību ar EKL 49. pantu, kā arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 1997, L 18, 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lai kontrolētu valsts tiesību aktu likumību attiecībā pret Kopienu tiesībām, *Evropaīki Dynamiki* bija jāiesniedz prasība valsts tiesā, kas tādējādi būtu varējusi iesniegt Tiesā prejudiciālu jautājumu.

- 23 Visbeidzot Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka *Evropaīki Dynamiki* nav pamata atsaukties uz tās norādīto judikatūru. Tā šajā ziņā ir atgādinājusi, ka, pirmkārt, lietā 31/87 *Beentjes*, kurā tika taisīts 1988. gada 20. septembra spriedums (*Recueil*, 4635. lpp.), līgumslēdzēja iestāde bija ņēmusi vērā papildu kritēriju, kas nebija noteikts valsts tiesību aktos, un ka, otrkārt, 2006. gada 3. oktobra spriedums lietā C-290/04 *FKP Scorpio Konzertproduktionen* (Krājums, I-9461. lpp.) attiecās uz prejudiciāliem jautājumiem, kuri bija saistīti ar valsts tiesību normu saderību ar Kopienu tiesībām. Tādējādi astotā pamata trešo daļu Vispārējā tiesa noraidīja daļēji kā acīmredzami nepamatotu un daļēji kā acīmredzami nepieņemamu.
- 24 Attiecībā uz minētā pamata ceturto daļu Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka, tā kā nosacījums, saskaņā ar kuru pretendentiem ir jābūt ieguvušiem vajadzīgo atļauju, bija skaidri paredzēts vairākos dokumentos, kas attiecās uz sarunu procedūru, un tā kā *Evropaīki Dynamiki* nebija radušās nekādas grūtības strīdīgās prasības interpretācijā, 2003. gada 16. oktobra spriedumam lietā C-421/01 *Traunfellner* (*Recueil*, I-11941. lpp.), kas attiecas uz pārskatāmības principu un pienākumu minēt minimālās prasības iepirkuma procedūras specifikācijās, nebija nekādas nozīmes, lai atrisinātu tai nodoto strīdu.
- 25 Attiecībā uz 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā C-470/99 *Universale-Bau* u.c. (*Recueil*, I-11617. lpp.) un 2006. gada 9. februāra spriedumu apvienotajās lietās C-226/04 un C-228/04 *La Cascina* u.c. (Krājums, I-1347. lpp.) Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka saskaņā ar pirmo no šiem spriedumiem tiesību noslēgt publiskā iepirkuma līgumu piešķiršanas procedūrā visās tās stadijās, it īpaši stadijā, kad ierobežotā procedūrā tiek atlasīti kandidāti, ir jāievēro gan princips par vienlīdzīgu attieksmi pret potenciālajiem pretendentiem, gan pārskatāmības princips. Tā ir norādījusi, ka

otrais no šiem spriedumiem attiecas uz prejudiciāliem jautājumiem, kas ir saistīti ar valsts tiesību normu saderību ar Kopienu tiesībām, īpaši ņemot vērā nediskriminācijas un pārskatāmības principus.

- 26 Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka *Evropaïki Dynamiki* nav pamata apgalvot, ka tā nebija pietiekami informēta par strīdīgo prasību, tāpēc tai nav pamata atsaukties uz pārskatāmības principa pārkāpumu. Attiecībā uz varbūtējo nediskriminācijas principa pārkāpumu tā uzsvēra, ka minētā prasība attiecas uz visiem pretendentiem. Tādējādi Vispārējā tiesa astotā pamata ceturto daļu noraidīja daļēji kā acīmredzami nepamatotu un daļēji kā acīmredzami nepieņemamu.
- 27 Tādējādi Vispārējā tiesa prasības astoto pamatu noraidīja daļēji kā acīmredzami nepieņemamu un daļēji kā acīmredzami nepamatotu.
- 28 Pirmo līdz septīto prasības pamatu Vispārējā tiesa noraidīja kā acīmredzami nepieņemamus.
- 29 Šajā ziņā Vispārējā tiesa norādīja, pirmkārt, ka *Evropaïki Dynamiki* nav pierādījusi, ka obligātais kritērijs, kas ir paredzēts dokumentos, kuri attiecas uz konkrēto sarunu procedūru, un saskaņā ar kuru pretendentiem bija jābūt ieguvušiem vajadzīgo atļauju, bija prettiesisks, un, otrkārt, ka šī sabiedrība savos rakstveida dokumentos skaidri bija atzinusi, ka tā Vācijā nekādā ziņā nevarēja iegūt vajadzīgo atļauju. Tādējādi Vispārējā tiesa uzskata, ka *Evropaïki Dynamiki* nevarēja gūt nekādas priekšrocības no tā, ka viens vai vairāki no šiem — no pirmā līdz septītajam — pamatiem varēja izrādīties pamatoti. Pat ja, ņemot vērā minētos pamatus, lēmumi noraidīt tās piedāvājumu un iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt citiem pretendentiem būtu jāatceļ, nemainīgs paliek fakts, ka *Evropaïki Dynamiki* nav izdevies pierādīt ECB norādītā izslēgšanas pamata prettiesiskumu, tāpēc ECB apstrīdētos lēmumus varētu aizstāt tikai ar jaunu lēmumu, noraidot *Evropaïki Dynamiki* piedāvājumu šī izslēgšanas iemesla dēļ.

- 30 Vispārējā tiesa ir atgādinājusi, ka prasītājam nevar būt leģitīmas intereses panākt, ka tiek atcelts lēmums, par kuru tam jau iepriekš ir skaidrs, ka tas attiecībā pret to tikai varētu no jauna tikt apstiprināts. Tādējādi tā konstatēja, ka *Evropaiki Dynamiki* pēc prasības astotā pamata noraidīšanas vairs nebija leģitīmu interešu izvirzīt citus pamatus, lai panāktu, ka tiek atcelti lēmumi, ar kuriem tika noraidīts tās piedāvājums un iepirkuma līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas citiem pretendentiem. Vispārējā tiesa arī atgādināja, ka pamats par tiesību akta atcelšanu ir nepieņemams, jo prasītājam nav intereses celt prasību, ja, pat ja pieņem, ka šis pamats būtu pamatots, apstrīdētā akta atcelšana, pamatojoties uz minēto pamatu, nespētu apmierināt prasītāju.
- 31 Tādējādi Vispārējā tiesa prasību noraidīja daļēji kā acīmredzami nepieņemamu un daļēji kā acīmredzami nepamatotu.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 32 Savā apelācijas sūdzībā *Evropaiki Dynamiki*, rīkojoties konsorcijs *E2Bank* vārdā, lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
 - atcelt aktus, ar kuriem ECB ir izslēgusi konsorciju *E2Bank* no procedūras un iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirusi citam pretendētājam, un
 - piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies tiesvedībā pirmajā instancē.

33 ECB prasījumi Tiesai ir šādi:

- apelācijas sūdzību noraidīt un

- piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzības pieņemamību

- 34 ECB uzskata, ka apelācijas sūdzība ir nepieņemama, jo tā ir iesniegta konsorcijs *E2Bank* vārdā, bet šajā sakarā nav izdota pilnvara. Tā norāda, ka *Evropaiki Dynamiki* prasību atcelt tiesību aktu Vispārējā tiesā ir iesniegusi šī konsorcijs vārdā un ka tā šai prasībai bija pievienojusi pilnvarojumu, ko parakstījis sabiedrības *Engineering Ingegneria Informatica SpA*, kas ietilpst minētajā konsorcijs, pārstāvis, bet ka šī pilnvara bija spēkā tikai Vispārējā tiesā ierosinātajā tiesvedībā un ka tā neļāva tās adresātam iesniegt apelācijas sūdzību Tiesā.
- 35 *Evropaiki Dynamiki* norāda, ka šīs pilnvaras pēdējā rindkopa neierobežo tās spēkā esamību tādējādi, ka tā būtu spēkā tikai tiesvedībā Vispārējā tiesā, bet paredz visu iespējamo tiesību aizsardzības līdzekļu izmantošanu.
- 36 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, protams, saskaņā ar minētās pilnvaras pirmo rindkopu *Evropaiki Dynamiki* drīkst veikt visas vajadzīgās juridiskās darbības Vispārējā tiesā konsorcijs *E2Bank* vārdā.

- 37 Tomēr šīs pašas pilnvaras otrajā rindkopā ir precizēts, ka tā ir spēkā tikmēr, kamēr tas ir nepieciešams, lai pabeigtu visas juridiskās darbības saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem.
- 38 Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka attiecīgā pilnvara attiecas arī uz šo apelācijas sūdzību, kas iesniegta Tiesā.
- 39 Tādējādi apelācijas sūdzība ir pieņemama.

Par lietas būtību

- 40 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *Evropaiki Dynamiki* norāda četrus pamatus.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta pārkāpumu

- 41 Šajā apelācijas sūdzības pamatā *Evropaiki Dynamiki* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi sava Reglamenta 114. pantu, atzīstot par pieņemamu ECB iebildi par nepieņemamību, kaut arī tā netika iesniegta kā atsevišķs dokuments.
- 42 ECB uzskata, ka šis pamats ir nepamatots, jo Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantā ir paredzēts iebildi par nepieņemamību iesniegt kā atsevišķu dokumentu tikai tad, ja Vispārējai tiesai tiek lūgts par šo jautājumu lemt atsevišķi no lietas izskatīšanas pēc būtības.

- 43 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantā nekādā ziņā nav prasīts, lai ikviena iebilde par nepieņemamību tiktu iesniegta ar atsevišķu dokumentu.
- 44 Tieši pretēji, šādas iebildes iesniegšana ar atsevišķu dokumentu ir vajadzīga tikai tad, ja lietas dalībnieks, kas to iesniedz, vēlas lūgt tiesu pieņemt lēmumu par prasības pieņemamību, neaplūkojot lietu pēc būtības.
- 45 Tādējādi iebildi par nepieņemamību var izvirzīt iebildumu rakstā un Vispārējā tiesa to var izskatīt, lemjot par prasību.
- 46 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz tiesību normu par interesi celt prasību neievērošanu

- 47 Šajā pamatā *Evropaiki Dynamiki* apgalvo, ka Vispārējai tiesai būtu bijis jāpārbauda pirmais līdz septītais prasības pamats, kaut arī tā noraidīja astoto pamatu, un ka tā nepamatoti konstatēja intereses celt prasību neesamību. Tā uzskata, ka intereses celt prasību jēdziens ir interpretējams plaši, kā tas izriet gan no Tiesas judikatūras, gan no Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma [būvdarbu] līgumus valsts vajadzībām [publiskā iepirkuma līgumus] (OV L 395, 33. lpp.).

- 48 ECB apgalvo, ka intereses celt prasību neesamība ir jākonstatē tad, ja apstrīdētā lēmuma atcelšana nevar apmierināt prasītāju. Tā uzskata, ka Vispārējā tiesa pēc astotā pamata noraidīšanas pamatoti noraidīja pirmos septiņus pamatus, ko *Evropaiki Dynamiki* tajā bija izvirzījusi, ņemot vērā, ka, pat ja tie būtu pamatoti, ar konsorciju *E2Bank* nebūtu bijis iespējams noslēgt iepirkuma līgumu, jo tam nebija vajadzīgās atļaujas un tas nekādā ziņā to nevarēja iegūt.
- 49 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa, atsaucoties uz Tiesas judikatūru, pamatoti norādīja, ka, pirmkārt, prasītājam nevar būt legītimas intereses panākt, ka tiek atcelts lēmums, par kuru tam jau iepriekš ir skaidrs, ka tas attiecībā pret to tikai varētu no jauna tikt apstiprināts (šajā ziņā skat. 1987. gada 20. maija spriedumu lietā 432/85 *Souna/Komisija*, *Recueil*, 2229. lpp., 20. punkts), un, otrkārt, pamats par atcelšanu ir nepieņemams, jo intereses celt prasību nav, ja — pat ja pieņem, ka tas būtu pamatots, — apstrīdētā akta atcelšana, pamatojoties uz šo pamatu, nevar apmierināt prasītāju (šajā ziņā skat. Tiesas 1973. gada 15. marta spriedumu lietā 37/72 *Marcatol/Komisija*, *Recueil*, 361. lpp., 2.–8. punkts).
- 50 No tā izriet, ka Vispārējai tiesai nevar pārnest, ka tā pēc *Evropaiki Dynamiki* prasības astotā pamata noraidīšanas uzskatīja, ka vairs nebija jālemj par septiņiem pārējiem prasības pamatiem, kas tai nebūtu ļāvuši attiecībā uz savu prasību panākt labvēlīgu spriedumu.
- 51 Attiecībā uz *Evropaiki Dynamiki* argumentu, ka tai katrā ziņā esot saglabājusies interese celt prasību saistībā ar septiņiem pirmajiem prasības pamatiem, jo pastāvēja iespēja, ka tā vajadzīgo atļauju būtu ieguvusi ar Vācijā dibinātas meitas sabiedrības starpniecību, ir jānorāda, ka *Evropaiki Dynamiki* uz šādu iespēju nav norādījusi Vispārējā tiesā. Ja tai ļautu Tiesā pirmoreiz izvirzīt argumentu, ko tā nav izvirzījusi Vispārējā tiesā, tā varētu Tiesai, kuras kompetence apelācijas tiesvedībā ir ierobežota, lūgt risināt strīdu, kas ir plašāks par to, kuru ir izskatījusi Vispārējā tiesa. Tādējādi apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē ir vienīgi izvērtēt tiesisko risinājumu, kas

sniegts atbilstoši pamatiem un argumentiem, kuri tika izvirzīti pirmajā instancē (skat. 2010. gada 21. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P *Zviedrija u.c./API* un Komisija, Krājums, I-8533. lpp., 126. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi šis arguments ir nepieņemams.

52 Līdz ar to apelācijas sūdzības otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz vajadzīgās atļaujas neobligāto raksturu

53 Šajā pamatā *Evropaiki Dynamiki* apgalvo, ka Vispārējā tiesa nepamatoti uzskatīja, ka prasība par to, lai pretendentiem ir vajadzīgā atļauja, bija obligāta. Tā piebilst, ka Vācijas tiesībās šajā gadījumā nebija prasīts iegūt šādu atļauju un ka tā ir noslēgusi citus līgumus ar ECB, kaut arī tai nebija šīs atļaujas. Tā arī apgalvo, ka tas, ka ECB pieprasīja šo atļauju, ir pretrunā Savienības tiesībām publisko iepirkumu jomā, kā arī EKL 49. pantam.

54 ECB norāda, ka pienākums pretendentiem iegūt vajadzīgo atļauju nav tās ieviests, bet ka šīs atļaujas iegūšana ir imperatīvs nosacījums, kas izriet no Vācijas tiesībām.

55 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda elementi, kas ir apstrīdēti Vispārējās tiesas nolēmumā, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie

argumenti, kas konkrēti izvirzīti apelācijas sūdzības pamatojumam (it īpaši skat. 2009. gada 23. aprīļa spriedumu lietā C-425/07 P *AEPI*/Komisija, Krājums, I-3205. lpp., 25. punkts un tajā minētā judikatūra). Šai prasībai neatbilst apelācijas sūdzības pamats, kurā nebūt nav sniegta argumentācija, lai īpaši norādītu uz kļūdu, kas ir pieļauta apstrīdētajā nolēmumā, bet tikai ir atkārtoti norādīti argumenti, kas jau tika izteikti Vispārējā tiesā. Šāds pamats patiesībā veido lūgumu, kura mērķis ir panākt, ka tiek atkārtoti izskatīts Vispārējā tiesā iesniegts pamats, kas nav Tiesas kompetencē (it īpaši skat. 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā C-131/03 P *Reynolds Tobacco u.c.*/Komisija, Krājums, I-7795. lpp., 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

56 Šajā gadījumā ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa, kā tas izriet no pārsūdzētā rīkojuma 52.–94. punkta un šī sprieduma 12.–27. punkta, rūpīgi ir analizējusi iespējamo prasības, saskaņā ar kuru pretendentiem ir jābūt ieguvušiem vajadzīgo atļauju, prettiesiskumu.

57 Jāsecina, ka kritikā, ko *Evropaiki Dynamiki* paudusi šajā apelācijas sūdzības pamatā, nav precīzi paredzēti tās argumentācijas elementi, kuru Vispārējā tiesa paudusi pārsūdzētajā rīkojumā, lai noraidītu tajā izvirzīto astoto pamatu. Ar šo apelācijas sūdzības pamatu, kurā, kā to ir norādījis arī ģenerāladvokāts secinājumā 57. punktā, būtībā ir pārņemts minētais astotais pamats, *Evropaiki Dynamiki* būtībā atkārtoti kritiku, kas Vispārējā tiesā pausta attiecībā uz ECB lēmumu — kurš iekļauts ar strīdīgo iepirkuma līgumu saistītajos dokumentos — šajā gadījumā noteikt pretendentiem pienākumu iegūt vajadzīgo atļauju.

58 Tādējādi trešais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

- 59 Šajā pamatā *Evropaïki Dynamiki* apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav piemērojusi atbilstošos noteikumus, kas tai būtu likuši atcelt apstrīdēto lēmumu, un ka ECB katrā ziņā nav sniegusi ne pienācīgu pamatojumu, ne pietiekamu informāciju šī lēmuma pamatojumam. Šī pamata nosaukumā atsaucoties uz EKL 253. pantu, Padomes 1992. gada 18. jūlija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.) 12. panta 1. punktu, Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.), 100. panta 2. punktu un Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 357, 1. lpp.), 149. panta 2. punktu, *Evropaïki Dynamiki*, šķiet, turklāt atsauca uz to, ka pārsūdzētajā rīkojumā nav ievērotas šīs Savienības tiesību normas.
- 60 ECB norāda, ka šis pamats ir nepieņemams, un pakārtoti — ka tas ir nepamatots.
- 61 Pirmkārt, attiecībā uz Savienības tiesību normām, uz ko *Evropaïki Dynamiki* ir atsaukusies šajā pamatā, ir jākonstatē, ka tā šīs normas tikai ir minējusi, nepierādot to piemērojamību šajā gadījumā un to, kādā veidā ar pārsūdzēto rīkojumu ir pārkāptas šīs tiesību normas. No judikatūras izriet, ka vienkārši abstrakta pamata norādīšana apelācijas sūdzībā, kas nav pamatots ar precīzākām norādēm, neatbilst pienākumam pamatot minēto apelācijas sūdzību (šajā ziņā skat. 2007. gada 29. novembra rīkojumu

lietā C-107/07 P *Weber*/Komisija, 24. un 25. punkts, kā arī 2009. gada 10. februāra rīkojumu lietā C-290/08 P *Correia de Matos*/Komisija, 18. un 19. punkts).

⁶² Otrkārt, attiecībā uz pārējiem *Evropaiki Dynamiki* argumentiem, kas attiecas uz to, ka Vispārējā tiesa nav atbildējusi uz tās argumentu, saskaņā ar kuru nepietika ar vienkāršu piezīmju iesniegšanu par piedāvājumu novērtējumu, lai pamatotu ECB lēmumu iepirkuma līguma slēgšanas tiesības piešķirt izvēlētajiem pretendentiem, ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa ir novērtējusi tikai pamatu, kas attiecas uz prasības iegūt vajadzīgo atļauju likumību. Pēc šī pamata noraidīšanas tā, kā izriet no šī sprieduma 50. punkta, pārējos septiņus prasības pamatus, it īpaši piekto un sesto pamatu, kas attiecas, pirmkārt, uz pārskatāmības un labas pārvaldības principa pārkāpumu, kā arī uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un, otrkārt, kļūdām vērtējumā, kas pieļautas, novērtējot apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājumu, pamatoti noraidīja kā acīmredzami nepieņemamus, nepārbaudot pēc būtības tās argumentus.

⁶³ Tādējādi ceturtais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kopumā.

⁶⁴ Ņemot vērā, ka neviens no *Evropaiki Dynamiki* norādītajiem pamatiem nav apmierināts, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁶⁵ Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ECB ir lūgusi piespriet *Evropaïki Dynamiki* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un pēdējai minētai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Evropaïki Dynamiki* — *Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]